

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: **A. K.**, nar. X., bytom N., zast.: *JUDr. Ing. Michalom Ševčíkom*, advokátom so sídlom Radvanská č. 39, 974 05 Banská Bystrica, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Lučenci** so sídlom Námestie republiky č. 26, 984 36 Lučenec o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v reštitučnom konaní, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. decembra 2010 č. k. 27Sp/13/2010-49, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. decembra 2010 č. k. 27Sp/13/2010-49 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím zo dňa 13. mája 2010 č. : LC/2010/00125 odporca podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach

na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 503/2003 Z.z.“) a v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) vyslovil, že

1. navrhovateľka nespĺňa podmienky uvedené v § 2 ods. 1 a 2 a § 3 ods. 1 a 2 zák. č. 503/2003 Z.z.
2. na vrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu k pozemkom evidovaným v
  - a. k.ú. S., zapísané v PKV č. X., X.,
  - b. k.ú. C., zapísané v PKV č. X., X., X.,
  - c. k.ú. M., zapísané v PKV č. X., X. a
  - d. v k.ú. K., zapísané v PKV č. X., X. a X.
3. z dôvodu, že
  - a. pozemky neprešli do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v rozhodujúcom období (§2 ods. 1 zák. č. 503/2003 Z.z.),
  - b. navrhovateľka nie je oprávnenou osobou (§ 2 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z.z.) a že
  - c. pozemky neprešli do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby niektorým zo spôsobov, ako sú uvedené v zákone (§ 3 ods. 1 a 2 zák. č. 503/2003 Z.z.).

2. Odporca ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v dňoch 29.12.2004 a 31.12.2004 si navrhovateľka uplatnila nárok na navrátenie vlastníctva k hore uvedeným pozemkom v k.ú. S., M., C. a K., pričom svoj nárok si uplatnila ako dcéra Š. a ďalej ako dedička po vlastníčkovi A..

3. Podľa zisteného skutkového stavu vlastníckmi pozemkov uvedených v PKV č. X. v čase ich prechodu na štát boli dedičia Dr. A. a T. v rovnakom pomere. Dr. A. bol synom K. rod. K., ktorej otcom bol G., ktorý bol súčasne bratom Š.. Nakoľko z uvedeného teda vyplýva, že K. rod. K. a A. boli bratranec a sesternica, potom podľa odporcu navrhovateľka nemohla byť vo vzťahu Dr. A. oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z.z.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z.z. platí, že ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

a) *dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,*

b) *dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,*

c) *deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,*

d) *rodičia osoby uvedenej v odseku 1,*

e) *súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.*

4. Ďalej odporca uviedol vo vzťahu k PKV č. X., že v danom prípade sa nejedná o reštitučný titul uvedený v § 3 zák. č. 503/2003 Z.z., nakoľko podľa Výmeru č. 001/A-166/1955 zo dňa 08.11.1955 v zmysle § 4 dekrétu prezidenta republiky č. 100/1945 Zb. v znení čl. II. zákona č. 114/1948 Zb. a zákona č. 106/1950 Zb. bol určený rozsah znárodnenia bývalého podniku Sklárske výrobné a predajné družstvo v M., ktorého majetková podstata bola v rozsahu znárodnenia začlenená podľa vyhlášky ministra priemyslu zo dňa 21.12.1948 a ktorého majetková podstata bola v rozsahu znárodnenia začlenená podľa vyhlášky ministra priemyslu č. 131 Ú.l. následne do národného podniku Stredoslovenské sklárne Katarínska Huta. Spolu so znárodneným podnikom boli dňom 01.januára 1948 znárodnené poštátnením podľa § 4 ods. 2 a 3 vyššie citovaného dekrétu aj nehnuteľnosti zapísané v PKV č. X., kat. úz. M., teda odporca vyslovil názor, že nehnuteľnosti prešli do vlastníctva Čsl. štátu pred rozhodujúcim obdobím.

5. Podľa odporcu zák. č. 503/2003 Z.z. rieši navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva štátu v období od 25. februára 1948 do 01. januára 1991. Preto je podľa odporcu dôležitý termín znárodnenia, pričom znárodnenie nehnuteľností na ktoré si navrhovateľka uplatnila nárok, bolo stanovené dňom 01. januárom 1948 tak, ako je to uvedené vo výmere č. 001/A-166/1955 zo dňa 08.11.1955.

6. Čo sa týka nehnuteľností zapísaných v PKV č. X., tieto boli podľa zistení odporcu na základe prídelových listín pridelené do vlastníctva fyzickým osobám – prídelcom, ktorí sú zapísaní v PKV č. X., a preto sa podľa odporcu na nehnuteľnosti zapísané v uvedenej PKV vložke reštitučný nárok nevzťahuje.

7. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v PKV č. X., X. a X. pre k.ú. C. odporca uviedol, že nehnuteľnosti zapísané v PKV č. X. boli pôvodne v celosti zapísané pre vlastníka F., akciová spoločnosť v K. v PKV č. X., ktoré podľa § 4 ods. 7 dekrétu prezidenta republiky č. 100/1945 Zb. a výmeru Povereníctva ľahkého priemyslu v Bratislave zo dňa 08.11.1955 č. 001/A- 158/1955 prešli na Československý štát. Avšak len K.K., ktorá bola sestrou Š., sa podľa zistení odporcu vydala za K., a preto odporca vyslovil, že navrhovateľka vo vzťahu k pôvodnému vlastníkovi nespĺňa podmienku oprávnenej osoby.

8. Navyše odporca vo vzťahu k nehnuteľnostiam uvedeným v PKV č. X. a X. zdôraznil, že u týchto bolo tiež podľa vyhlášky ministra priemyslu zo dňa 27.12.1945 č. 327 a na základe § 17 dekrétu prezidenta republiky č. 100/1945 Zb. vložené vlastnícke právo firme Slovenské sklárne, n.p. v Bratislave so zápisom ku dňu 27.09.1946. Preto odporca dospel k záveru, že nárok uplatnený navrhovateľkou nespadá pod režim zák. č. 503/2003 Z.z.

9. Vo vzťahu k uvedenému odporca uviedol, že zákon č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd riešil zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd spôsobených znárodnením na základe odvetvových ministerstiev vydaných po roku 1955 a odvolávajúcich sa na znárodňovacie predpisy z roku 1948.

Podľa § 1 zák. č. 403/1990 Zb. sa tento zákon vzťahuje na následky majetkových krívd spôsobených fyzickým a súkromným právnickým osobám odňatím vlastníckeho práva k nehnuteľným, prípadne hnutelným veciam podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektoru, podľa zákona č. 71/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorého súkromného domového majetku, a znárodnením zoštatnením na základe výmerov niektorých odvetvových ministerstiev, vydaných po roku 1955 a odvolávajúcich sa na znárodňovacie predpisy z roku 1948 [napríklad § 3 zákona č. 114/1948 Zb. o znárodnení niektorých ďalších priemyslových a iných podnikov a závodov a o úprave niektorých pomerov znárodnených a národných

podnikov – poznámka konajúceho súdu]. *Za odňatie vlastníckeho práva podľa tohto zákona sa považuje aj prechod vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy podľa § 4 ods. 1 a 2 vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb.*

10. Podľa skutkového stavu zisteného odporcom pre nehnuteľnosti zapísané v PKV č. X. v k.ú. M. boli ich vlastníkmi J. a J. v rovnakom pomere, ktorým bolo vlastníctvo na základe skutočnej držby zapísané dňa 22.06.1933. Preto o ich vydaní navrhovateľke nerozhodol.

11. Rovnako zo skutkového stavu pre nehnuteľnosti zapísané v PKV č. X. v k.ú. M. odporca zistil, že tieto nehnuteľnosti boli z tejto PKV odpísané a prešli do iných PKV ešte pred rozhodujúcim obdobím.

12. Čo sa týka nehnuteľností zapísaných v PKV č. X., X. a X. pre k.ú. K., boli z PKV č. X. odpísané. pričom všetky zápisy sú do roku 1898, a ďalej vlastnícke právo nehnuteľností uvedených v PKV č. X. a X. bolo preznačené dňa 20.10.1917 z titulu skutočnej držby v prospech Maďarských sklární, tzn. pred rozhodným obdobím.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

13. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka na Krajský súd v Banskej Bystrici opravný prostriedok zo dňa 28.05.2010 označený ako odvolanie.

14. Krajský súd ako súd prvého stupňa po tom, čo uznesením č. k. 27Sp/13/2010-20 zo dňa 27. júla 2010 navrhovateľke ustanovil právneho zástupcu, preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia v medziach a z dôvodov uvedených v odvolaní, pričom sa oboznámil s obsahom správneho spisu, vypočul účastníkov konania a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

15. Pri odôvodňovaní rozsudku vychádzal z obsahu správneho spisu, ktorý okrem fotokópií výpisov z jednotlivých PKV aj obsahoval fotokópiu resp. opis Výmeru poverenictva ľahkého priemyslu č. 001/A – 166/1955 zo dňa 08. novembra 1955. Týmto výmerom bol

s poukazom na § 4 ods. 7 Dekréту prezidenta republiky č. 100/1945 Zb. v znení článku II. zák. č. 114/1948 Zb. a zák. č. 106/1950 Zb. určený rozsah znárodnenia bývalého podniku Sklárske výrobné a predajné družstvo v M., ktorého znárodnenie bolo uverejnené vyhláškou Ministra priemyslu zo dňa 21. decembra 1948 č. 3514 Ú.l. a ktorého majetková podstata bola v rozsahu znárodnenia začlenená podľa vyhlášky Ministra priemyslu zo dňa 11. januára 1949 č. 131 U.l. do Slovenských sklárni, n.p., Bratislava a dňom 01. januára 1950 pričlenená do národnej podniku Stredoslovenské sklárne Katarínska Huta. Podľa výroku predmetného výmeru bo spolu so znárodneným podnikom boli dňom 1. januára 1948 znárodnené poštátnením podľa § 4 ods. 2 a 3 vyššie citovaného Dekréту nehnuteľnosti zapísané v PKV č. X. pre k.ú. obce S. špecifikované jednotlivými parcelami patriace v deň rozhodný pre znárodnenie vlastníckym právom Dr. A. v ½ a T., M. č. X. v ½.

16. Ďalej krajský súd zdôraznil reštitučný charakter zák. č. 503/2003 Z.z., ktorého cieľom je zmiernenie niektorých majetkových krívd prinavrátením vlastníckeho práva tam uvedeným oprávneným osobám k pozemkom, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v rozhodnom období vymedzeným 25. februárom 1948 a končiac 01. januárom 1990.

17. Hoci podľa krajského súdu si navrhovateľka včas uplatnila (dňa 31. decembra 2004) svoju žiadosť, tak ani napriek opakovaným výzvam odporcu neoznačila konkrétny reštitučný titul v zmysle § 3 zák. č. 503/2003 Z.z., v dôsledku ktorého predmetné pozemky prešli na štát, alebo inú právnickú osobu. Obdobne postupovala pri preukázaní svojho nástupníckeho oprávnenia, pričom samotná skutočnosť, že navrhovateľka je dcérou Š. nebola medzi účastníkmi konania sporná. Nejasné boli rodinné väzby medzi pôvodnými vlastníkmi z roku 1948 a navrhovateľkou.

18. V ďalšej časti svojho odôvodnenia (str. 10 až 14) krajský súd sa v zmysle § 250q ods. 1 O.s.p. sa podrobne zaoberal so skutkovými zisteniami, ktoré mu vyplynuli z jednotlivých listín a dokumentov založených v súvislosti s reštitučným konaním v administratívnom spise.

19. Na základe zistených skutočností potom krajský súd konštatoval, že navrhovateľka v správnom konaní okrem listinných dôkazov osvedčujúcich, že je dcérou Š. a vnučkou Š., ktoré skutočnosti neboli v konaní sporné, nepreukázala príbuzenský vzťah k ostatným osobám

označeným v žiadosti, resp. uvedeným v označených PKV pre jednotlivé katastrálne územia ako pôvodní vlastníci, tzn. že nepreukázala, že je oprávnenou osobou vzhľadom na stupeň príbuzenského vzťahu podľa § 2 ods. 2 písm. c), d) a e) zák. č. 503/2003, a nepreukázala ani možné testamentárne nástupníctvo k ostatným osobám podľa § 2 ods. 2 písm. a) či b) citovaného zákona.

20. Navrhovateľka rovnako podľa krajského súdu nepreukázala, že by jej právni predchodcovia boli ako fyzické osoby v rozhodnom období (§ 2 ods. 1 zák. č. 503/2003 Z.z.) vlastníkmi nehnuteľností, na ktoré si uplatnila reštitučný nárok (nehnutelnosti zapísané v PKV č. X., X. a X. pre k.ú. C., PKV č. X., X. a X. pre k.ú. K., PKV č. X. a X. pre k.ú. M. a č. X. a X. k.ú. S./M.).

21. Už nepreukázanie splnenia uvedených podmienok je podľa krajského súdu postačujúce na odôvodnenie prijatia záveru o tom, že navrhovateľka nespĺňa podmienky na priznanie ňou uplatneného reštitučného nároku, a to bez toho, aby správny orgán zisťoval, či boli naplnené ostatné podmienky uvedené v cit. zákone. Napriek tomu sa krajský súd venoval námietke nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k určeniu rozhodného obdobia ako aj nevykonania ďalších dôkazov.

III.

Odvolanie navrhovateľky/stanovisko odporcu

22. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 31.01.2011 (č.l. 66) proti rozsudku prvostupňového súdu navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

23. Podľa navrhovateľky zistený skutkový stav neobstojí, lebo je oprávnenou osobou, tzn. dedičkou po právnych predchodcoch, ktorí vlastnili Sklárne Claru Utekáč. Podľa mienky navrhovateľky existujú ešte ďalšie dokumenty v držbe pani H.

24. V tejto súvislosti poukazuje navrhovateľka aj na predložený rodokmeň a listinné dôkazy predložené navrhovateľkou v konaní pred súdom.

25. Ďalej vyslovila nesúhlas s odôvodnením, že znárodnenie malo prebehnúť poštátnením k 1. januáru 1948. Naopak, na základe Výmeru č. 001/A-166/1955 zo dňa 08.11.1955 (podľa § 4 dekrétu prezidenta republiky č. 100/1945 Zb.) znárodnenie bolo uverejnené vyhláškou ministra priemyslu zo dňa 21.12.1948 a tento deň je preto podľa navrhovateľky treba považovať za deň znárodnenia.

26. Z uvedených dôvodov navrhovateľka tvrdí, že splnila zákonom požadované predpoklady pre navrátenia vlastníctva k pozemkom podľa právnych predpisov, a preto súčasný stav je nespravodlivý.

27. Záverom navrhovateľka požiadala odvolací súd, aby tento jej odvolaniu vyhovel, zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s uložením povinnosti náhrady trov konania.

28. Z vyjadrenia odporcu (č.l. 69) zo dňa 11.02.2011 vyplýva, že si zadovážil z pozemkovej knihy a štátnych archívov všetky potrebné listinné dôkazy a dokumenty ohľadom zistenia a posúdenia, či je navrhovateľka oprávnenou osobou. Rovnako postupoval pri posudzovaní rozhodujúceho obdobia, podľa ktorého deň prechodu predmetných nehnuteľností do vlastníctva štátu je 01. január 1948. Na základe týchto skutočností nie sú preto opodstatnené dôvody uvedené v odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu, s ktorým odporca vyjadril súhlas v plnom rozsahu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po neverejnej

porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vydaný v súlade so zákonom, a preto ho podľa § 219 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. ako vecne správny vo výroku z nasledovných dôvodov potvrdil.

30. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľka domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či k zoštátneniu majetku došlo v rozhodnom období a ďalej, či navrhovateľka je v právnom vzťahu k pôvodným vlastníkom. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

31. Predovšetkým po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

32. Z obsahu odvolania navrhovateľky vyplýva, že na prvom mieste brojí proti argumentácii odporcu a krajského súdu, že znárodnenie malo prebehnúť poštátnením k 1. januáru 1948. Naopak, odporkyňa s odkazom na text Výmeru č. 00l/A-166/1955 zo dňa 08.11.1955 zastáva názor, že nakoľko znárodnenie bolo uverejnené vyhláškou ministra priemyslu zo dňa 21.12.1948, je nutné tento deň podľa navrhovateľky považovať za deň znárodnenia predmetného majetku. Najvyšší súd však musí uvedený názor s poukazom na text uvedený v § 1 ods. 1 bod 24. zákona č. 114/1948 Zb. zo dňa 28. apríla 1948

o znárodnení niektorých ďalších priemyslových a iných podnikov a závodov a o úprave niektorých pomerov znárodnených a národných podnikov odmietnuť.

Podľa § 1 ods. 1 bod 24. zák. č. 114/1948 Zb. sa dňom 01. januára 1948 znárodňujú zoštatnením podniky sklárske so zariadením pre automatickou výrobu alebo najmenej s desiatimi strojovými jednotkami na spracovanie alebo zušľachtenie skla, pričom za strojovú jednotku sa pokladajú aj pece všetkého druhu.

33. Z citovaného zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva úmysel vtedajšieho zákonodarcu, že nastavil právne účinky znárodnenia ku dňu 01. januára 1948 a tieto aj v zmysle zásad a princípov prevládajúcich v danom režime nastali. Preto nemohol Najvyšší súd uvedenú odvoláciu námietku navrhovateľky uznať za dôvodnú. Navyše citovaný výmer (ako príloha č. 9 administratívneho spisu) iba určoval rozsah znárodnenia, ktoré bolo vykonané ku dňu 01.01.1948, tzn. že v uvedenom výmere sa najmä nachádza úvodné konštatovanie:

„Podľa § 4, odst. 7 dekrétu prezidenta republiky číslo 100/45 Zb. v znení čl. II. zákona číslo 114/1948 Zb. a zákona číslo 106/1950 Zb. určujem rozsah znárodnenia býv. podniku:

*Sklárske výrobné a predajné družstvo v Málinci;
ktorého znárodnenie bolo uverejnené vyhláškou ministra priemyslu zo dňa 21. decembra 1948, číslo 3514 Ú.l. a ktorého majetková podstata bola v rozsahu znárodnenia začlenená podľa vyhlášky ministra priemyslu zo dňa 11. januára 1949, číslo 131 Ú.l. do Slovenských sklární, národný podnik, Bratislava a dňom 1. januára 1950 prečlenená do národného podniku Stredoslovenské sklárne, Katarínska Huta“.*

34. Ani ďalší argument navrhovateľky, že skutkový stav zistený odporcom nie je v súlade so skutočnosťou, lebo popri predložennom rodokmeni existujú ešte ďalšie dokumenty v držbe pani H. na podporu záveru, že je dedičkou po právnych predchodcoch, ktorí vlastnili Sklárne Claru Utekáč, neobstojí.

35. Krajský súd na stranách 10 až 14 svojho odôvodnenia v zmysle § 250q ods. 1 O.s.p. vykonal podrobnú analýzu (viď body 18 a 19) skutkových zistení prezentovaných

odporcom, ktoré mu vyplynuli z jednotlivých listín a dokumentov založených v súvislosti s reštitučným konaním v administratívnom spise. Ani Najvyššiemu súdu zo záverov krajského súdu nevyplynuli žiadne zásadné rozpory. Navrhovateľka v prvostupňovom súdnom konaní predložila prostredníctvom doplnenia odvolania z 28.05.2010 (č.l. 26) Záznam o výpovedi a prostredníctvom Odstránenia väd odvolania z 22.09.2010 (č.l. 32 až 36) ďalšie vyhlásenia o možných rodinných vzťahov rodiny B. a K. bez ich zoradenia do jasného rodokmeňa. Jediný takto vyhotovený rodokmeň, ktorý v žiadnom prípade nepreukazoval ňou vznesené reštitučné nároky, predložila navrhovateľka iba dňa 04.02.2007 (príloha č. 7).

36. Preto správne na takýto skutkový stav reagoval odporca, keď navrhovateľku označil za osobu, ktorá nespĺňa podmienky oprávnenej osoby a navyše sa domáha nápravy krívd, ktoré zák. č. 503/2003 Z.z. v jej prípade nemal vôbec na mysli. Hlavným zámyslom zákonodarcu pre prijatie reštitučných majetkových zákonov bolo zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období **od 25. februára 1948** až 1989, následne dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu **obnovením** pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde, a to aj ich prenosom na **zákonom určených právnych nástupcov** pôvodných vlastníkov (viď preambula k zákonu č. 229/1991 Zb.)

Z ustanovenia § 1 zák. č. 503/2003 Z.z. pre Najvyšší súd vyplýva záver, že tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, poprípade neboli vydané podľa § 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, pričom v procese navrátenia musí byť preukázané, že ide o pozemky, ktoré tvoria alebo poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria v zmysle § 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 307/1992 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo tvoria lesný pôdny fond v zmysle zákon č. 61/1977 Zb. o lesoch.

37. Najvyšší súd hore uvedené ustanovenie a samotný účel zák. č. 503/2003 Z.z. interpretuje v tom duchu, že má oprávneným osobám, ktoré si z rôznych dôvodov svoj nárok na kompetentnom verejnom orgáne neuplatnili postupom podľa § 9 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o pôde v lehote určenej v ust. § 13 ods. 1 a 2 cit. zákona, umožniť uplatniť si nárok

na vydanie nehnuteľnosti, vlastníctvo ku ktorým prešlo na štát niektorým zo spôsobov taxatívne vymedzeným v § 3 zák. č. 503/2003 Z.z., a to v novo ustanovenej prekluzívnej lehote, ktorá začala plynúť od 01.01.2004 a skončí dňa 31.12.2004. Navrhovateľka však nepreukázala, že je zákonnou právnou nástupkyňou pôvodných vlastníkov, ktorým boli na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia dotknuté parcely odňaté z vlastníctva a navyše uvedené zoštatňovacie akty prebehli mimo zákonom vymedzené rozhodné obdobie.

38. Na základe uvedeného musí Najvyšší súd konštatovať, že z tvrdeného vzťahu navrhovateľke, nakoľko ani nepreukázala možné testamentárne nástupníctvo (§ 2 ods. 2 písm. a/, resp. b/ zák. č. 503/2003 Z.z.), nevyplývajú žiadne práva, ktoré by mohla ona osobne uplatňovať prostredníctvom zák. č. 503/2003 Z.z. Preto sa Najvyšší súd nemôže stotožniť s odvolacím návrhom, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd mohol iba konštatovať, že krajský súd v svojom rozsudku správne preveril skutkový stav zistený odporcom a v súlade so zákonom potvrdil právne závery odporcu.

39. Najvyšší súd vzhľadom na námietky uplatnené navrhovateľkou uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporcu má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené.

40. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľky a stanoviska odporcu Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

41. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešná navrhovateľka má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Preto o práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd tak, že neúspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

42. Otázku úhrady trov štátom ustanoveného právneho zástupcu bude v zmysle § 151 ods. 6 O.s.p.

43. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava reštitučných nárokov je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

44. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.

Nakoľko uvedenú právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, dochádza tým k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 17. januára 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová